

ΤΗ ΚΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἅγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου.

Εἰ βούλεται ὁ Προεστώς ποιῆσαι Ἀγρυπνίαν.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστῳ μεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἅγίου.

Ὕχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τῆς ἀληθείας τὸ ἔαρ, λαμπρῶς ἐφέστηκε, καὶ νεουργεῖ τὴν κτίσιν, εὺσεβεῖ ἐπιγνώσει, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου, ὅθεν σαφῶς, φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, ὁ ἀθλητὴς τοῦ Κυρίου, τὴν τῶν ἐχθρῶν, κατεπάτησεν ἀπόνοιαν.

Τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, σὺ ἐστρατεύσω σοφέ, καὶ παρατάξεις πάσας, καθελῶν τῶν ἀνόμων, Γεώργιε τρισμάκαρ, στερρὸς ἀθλητῆς, ἀνεδείχθης τῇ χάριτι, τῇ ἐκ Θεοῦ σοὶ δοθείσῃ θαυματουργέ, διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τεῖθρα ἱάσεων νέμεις, τοὶς σοὶ προστρέχουσι, Γεώργιε τρισμάκαρ, καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἀρωγὸς σὺ ὑπάρχεις, τοὶς πίστει θερμή, προσιοῦσι τὴ σκέπη σου, ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, Αθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα... Ὕχος α'

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως στρατιώτα Γεώργιε, χαῖρε καὶ εὐφραίνου, Θεῷ γὰρ εὐηρέστησας, πάντων καταφρονήσας, ζωὴν τὴν αἰώνιον εὔρες ἐν οὐρανοῖς, τὸ γὰρ σώμά σου πᾶσαν νόσον ἔξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει, Χριστὸς γὰρ ὃν ἐπόθησας, αὐτὸς σὲ δοξάζει μακάριε.

Καὶ νύν... Τῆς Ἐορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἅγίου.

Ὕχος β'

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ

Εῦγε τῆς ὑπὲρ νοῦν, χαρὰς ἡς ἡξιώθης, Γεώργιε τρισμάκαρ, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Κτίστου, ὡς Μάρτυς ἀπαράγραπτος.

Στίχ. Δίκαιος ως φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσει κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Χαίροις τῶν ἀθλητῶν, ὁ μέγας ταξιάρχης, καὶ τῶν πιστῶν ἀπάντων, προσφύγιον καὶ τεῖχος, καλλίνικε Γεώργιε.

Στίχ. Τοὶς Ἅγίοις τοὶς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωμεν πάντα τὰ θέλημα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Λύτρωσαι τῶν δεινῶν, τῶν νὺν παρενοχλούντων, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου, ως ἄριστος προστάτης, Μάρτυς Χριστοῦ Γεώργιε.

Δόξα... Ὕχος δ' Ἀνατολίου

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χείρας, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρι ἡμῶν, ὅτι ἐν ξύλῳ ὑψωθείς, καὶ ἐντάφιο κατελθῶν, τὸν Ἀδην ἐσκύλευσε, καὶ νεκροὺς συνήγειρε, βιώντας αὐτῷ, Άλληλούϊα, Άλληλούϊα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Καὶ νύν... Τῆς Ἐορτῆς

Απολυτίκιον Ἡχος δ'

Ως τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἔορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνήρ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ίστῳ μεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Αγίου.

Ἡχος δ' Αὐτόμελον

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ἀθλοφόρε Γεώργιε, συνελθόντες σήμερον, εὐφημούμεν σε, ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρηκας, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης σου στέφανον, ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τρωμαλέω φρονήματι, πεποιθὼς ηύτομόλησας, ὥσπερ λέων ἔνδοξε, πρὸς τὴν ἄθλησιν, ὑπερορῶν μὲν τοῦ σώματος, ως φθείρεσθαι μέλλοντος, τῆς ἀφθάρτου δὲ ψυχῆς, σοφῶς ἐπιμελούμενος, καὶ κολάσεων, πολυτρόποις ἴδεις ἔπυρώθης, ως χρυσὸς κεκαθαριμένος, ἐπταπλασίως Γεώργιε.

Τῷ Σωτήρι συνέπαθες, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον, ἐκουσίως ἔνδοξε μιμησάμενος, συμβασιλεύεις λαμπρότατα, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδυσάμενος φαιδράν, καὶ τῷ σκήπτρῳ τῶν ἄθλων σου, ἐγκοσμούμενος, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης διαπρέπων, ἀπεράντους εἰς αἰῶνας, Μεγαλομάρτυς Γεώργιε.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι, συμφραξάμενος, τοὶς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε, καὶ ως θεῖος ἀριστεύς, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπωσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, τοὺς Πιστοὺς δέ, περιέπων ἀγιάζεις, καὶ διασώζεις καλούμενος.

Ως ἀστέρα πολύφωτον, ὥσπερ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι, σὲ γινώσκομεν, Ως μαργαρίτην πολύτιμον, ως λίθον αὐγάζοντα, ως ἡμέρας σὲ υἱόν, ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ως ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Ἐν θαλάσσῃ μὲ πλέοντα, ἐν ὁδῷ μὲ βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα, περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὑροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοὶ τὴν λύσιν, ὁ προσδραμών ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα... Ἡχος πλ. β'

Ἀξίως τοῦ ὄνόματος, ἐπολιτεύσω στρατιώτα Γεώργιε, τὸν σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὅμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης χερσωθεῖσαν γὴν ἐκαλλιέργησας, καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως κλῆμα κατεφύτευσας, ὅθεν βλυστάνεις ιάματα, τοὶς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοίς, καὶ Τριάδος γεωργός, δίκαιος ἀνεδείχθης, Πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Τῆς τυχούσης Ἔορτῆς

Εἴσοδος, τό, Φῶς ἵλαρόν, Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείαις Ἡσαῖου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κέφ. 43, 9-14)

Τάδε λέγει Κύριος, Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἄμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν, Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τῷ ἐξ ἀρχῆς, τὶς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν, Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήσονταν, Καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ, Γίνεσθέ μοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ Πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μὲν ἐμὲ οὐκ ἐσται, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἐστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἐσωσα, ὧνειδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Υμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἐστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ

τις ἀποστρέψει αὐτό. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ. 3, 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὄφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ ἔλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ως χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τούς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοὶς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἴωνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὁξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ρόμφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας, πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνευμαδυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομίᾳ, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἄκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

‘Ἡχος α’ Ἀνατολίου

Ο λαμπρὸς ἀριστεὺς Γεώργιος, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὰς ἄνω Δυνάμεις εὐφραίνει, καὶ σὺν αὐταῖς ἀγαλλόμενος νῦν, ἐπίγειον τοὺς πιστοὺς πανήγυριν ἥγειρε, καὶ συνεορτάζειν ἡμῖν τοὺς δι' αὐτὸν ἥθροισμένοις, ως Χριστοῦ δοῦλος παραγέγονε, Διόπερ αὐτὸν ἀξίως τιμήσωμεν, ἀπαύστως πρεσβεύοντα τῷ τῶν ὅλων Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

‘Ο αὐτὸς

Ἀριστείας ἀθλῶν γεωργῶν τὰ κρείττονα, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου, τῷ Χριστῷ προσήνεγκας, παμμακάριστε Μάρτυς Γεώργιε, πίστει πόθον ἐνστησάμενος, ἐλπίδι φόβον ἀπωσάμενος, ἀγάπῃ ἐκτήσω τὰ οὐράνια πανεύφημε, Παρρησίαν οὖν ἔχων, εὐπροσδέκτοις δεήσεσιν, αἴτησαι ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, ἴλασμόν τε ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

‘Ο αὐτὸς

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως στρατιώτα Γεώργιε, χαῖρε καὶ εὐφραίνου, Θεῷ γὰρ εὐηρέστησας, πάντων καταφρονήσας, ζωὴν τὴν αἰώνιον εὗρες ἐν οὐρανοῖς, τὸ γὰρ σώμά σου πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει, Χριστὸς γὰρ ὃν ἐπόθησας, αὐτὸς σὲ δοξάζει μακάριε.

‘Ἡχος δ’

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ἀσματικὴν ὑμνωδίαν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου Χριστῷ προσάξωμεν, Σήμερον γὰρ ἔαρ νοητὸν ἀνέτειλεν ἡμῖν, περκάζον ἄνθη τὰ λογικά, ἡ παγκόσμιος μνήμη Γεωργίου τοῦ σοφοῦ Μεγαλομάρτυρος, οὗ τινος τὰ στίγματα ἀνανεοῦντες, κομιζόμεθα ἰαμάτων πηγάς, Αὐτὸν καὶ νῦν ἱκετεύσωμεν, τοῦ πρεσβεύειν ἀπαύστως τῷ Σωτήρι Χριστῷ, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

‘Ο αὐτὸς Ἀνατολίου

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χείρας, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρι ἡμῶν, ὅτι ἐν ξύλῳ ὑψωθείς, καὶ ἐν τάφῳ κατελθῶν, τὸν Ἀδην ἐσκύλευσε, καὶ νεκροὺς συνήγειρε, βιῶντας αὐτῷ, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Ο αύτὸς

Στέφανον δόξης ἐπὶ κεφαλῆς σου ἀνεδήσω, στεφανηφόρε Γεώργιε, τὸν γὰρ ἀόρατον ἔχθρόν, ώς ὁ Παῦλος ἐκβοῶ, ὄρῶν ἐκαρτέρησας, νικητὴς γενόμενος τῆς πλάνης αὐτοῦ, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Ο αύτὸς

Ἄσμα ἀσμάτων χορεύοντες ἄμα, προσενέγκωμεν τῷ Χριστῷ φιλομάρτυρες, ὅτι τὸν τύραννον ἔχθρόν, ὁ γενναῖος Ἀθλητίς, πτερνίσας κατέβαλε, διὸ πάντες ἄσωμεν ἀπαύστοις φωναὶς Δόξα Σῶτερ τῇ φρικτῇ σου ἀναστάσει, δι' ἣς ἔσωσας τὸν κόσμον.

Δόξα... Ἡχος β' Ιωάννου Μοναχοῦ

Νευέτω δίκαια, ἔφησεν ὁ Σολομῶν, τοὶς βροτοὶς τὰ βλέφαρα, ἐλεηθήσεται γὰρ παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ὁ βλέπων λεία, προηγόρευσεν, Εὑμαρῶς δὲ ταῦτα ἐνωτισθείς, ὡς πολύτλα Γεώργιε, τοῦ Δεσπότου ταὶς διδαχαὶς ἡκολούθησας, καὶ ἀνόμοις ἐκδοθεὶς ἐκαρτέρησας, τῆς πλάνης τὰ ὅργα καταπτύσας ὡς βέβηλα, τὸ σῶμα γὰρ ὁ παρέδωκας, ὑπὲρ ἀγάπης τοῦ πλάσαντος, ὅλον μελνδὸν κατετέμνετο, καὶ ὁ Βελιάρ μᾶλλον, ὅλος αἰσχυνθεὶς ἐτιτρώσκετο, στεφανηφόρον σὲ Ὁρῶν ἀκμαιότατον, Ὅθεν ἐν αὐλαῖς οἰκῶν τοῦ Κυρίου σου, σὺν ταὶς ἄνω Δυνάμεσι, πρέσβευε ἀθλοφόρε Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Τῆς Ἐορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἡχος δ' Ο ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Ἀνευφημοῦσι λαοὶ ψαλμοὶς καὶ ὕμνοις, σοῦ τὴν παναοίδιμον, μνήμην Γεώργιε, ώς εὐπρεπῆς γὰρ ἐξέλαμψε, καὶ φωτοφόρος, πεποικιλμένη δόξῃ καὶ χάριτι, ὅθεν καὶ σκιρτῶσι νύν, Ἄγγέλων τάγματα, ἐπικροτοῦσι δὲ Μάρτυρες, σὺν Ἀποστόλοις, τῶν σῶν ἀγώνων Μάρτυς τὰ ἔπαθλα, καὶ ἀνυμνοῦσι, τὸν δοξάσαντα, σὲ Σωτήρα Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, Καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ώς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ώσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Ἐνδεδυμένος Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν, εύρεθης Γεώργιε, τοὶς μὴ ζητούσι σε, ὑπὲρ Χριστοῦ πυρπολούμενος, καὶ μυκτηρίζων, θεῶν ματαίων πλάνην ψυχόλεθρον, τότε καὶ, Στρατεύομαι, τῷ Βασιλεῖ μου Χριστῷ, τοὶς παρανόμοις ἐκραύγαζες, οὐδὲ γὰρ θῆρες, οὐδὲ τροχοί, οὐ πύρ, οὐδὲ μάχαιρα, ἐμὲ χωρίσαι κατισχύσουσι, τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοὶς Ἅγιοις τοὶς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωμεν πάντα τὰ θέλημα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Καταφρονήσας ὄργάνων πολυμόρφων, ποικίλων βασάνων τε, καὶ καταπέλτου φρικτοῦ, στεφανηφόρε Γεώργιε, τῆς εὐσεβείας, μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τετέλεκας, ὅθεν τὴν ὑπέρλαμπρον, μνήμην σου ἀνθεσιν, ἀσματικοὶς περιστέφομεν, καὶ τὰ σεπτά σου, περιπτυσσόμεθα πίστει λείψανα, ἀλλ' ώς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, λαμπροφόρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Ἡχος δ' Τοῦ Στουδίτου

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν ἀοίδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον, ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστήν, διαβῆναι πρός τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νύν... Τῆς Ἐορτῆς

Ἀπολυτίκιον Ἡχος δ'

Ως τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἔορτῆς

Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΩΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ὁχος α'
Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἀνέτειλεν ἰδού, τὸ τῆς χάριτος ἔαρ, ἐπέλαμψε Χριστοῦ, ἡ Ἀνάστασις πᾶσι, καὶ ταύτη συνεκλάμπει νύν,
Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, ἡ πανέορτος, καὶ φωτοφόρος ἡμέρα, δεῦτε ἀπαντες, λαμπροφοροῦντες
ἐνθέως, φαιδρώς ἑορτάσωμεν.

Καὶ τῆς Ἔορτῆς

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ὁχος γ'
Θείας πίστεως

Πόθῳ ζέοντι, τῷ τοῦ Δεσπότου, πυρπολούμενος, ἀνδρειοφρόνως, τὰ τῆς πλάνης ταμεῖα κατέβαλες, καὶ
ἐν σταδίῳ Χριστὸν ώμολόγησας, τροπαιοφόρε παμμάκαρ Γεώργιε, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἴκετευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἔορτῆς

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα Ὁχος δ'
Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Γεωργήσας ἐμμελῶς, σπόρον τῶν θείων ἐντολῶν, διεσκόρπισας πτωχοίς, πάντα τὸν πλοῦτον εὺσεβῶς,
ἀντικτησάμενος ἔνδοξε Χριστοῦ τὴν δόξαν, ὅθεν πεποιθώς, πρός ἀγῶνας χωρείς, καὶ πόνους τοὺς
μακρούς, Μάρτυς Γεώργιε, καὶ κοινωνὸς γενόμενος τοῦ πάθους, τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἐγέρσεως, τῆς
βασιλείας, αὐτοῦ μετέσχες, ὑπέρ ἡμῶν νῦν δεόμενος.

Καὶ τῆς Ἔορτῆς

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ὁχου.

Ἀντίφωνον Α'

- Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ μὲ πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου.
- Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα...

Ἄγιο Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τὴ τριαδικὴ Μονάδι
ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Ἄγιο Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρέιθρα, ἀρδεύοντα, ἀπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον Ὁχος δ'

Δίκαιος ὃς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσει κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τό, Πᾶσα πνοή

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον
Εἶπεν ὁ Κύριος. Βλέπετε ἔαυτούς...

Τέλος:
Ο δὲ ύπομεινας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Τὸ Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι

ΟΝ'

Δόξα... Ταὶς τοῦ Ἀθλοφόρου...
Καὶ νῦν... Ταὶς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ὕχος πλ. β'

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταὶς τοῦ Ἀθλοφόρου αὐγάζεται ἀκτίσι, καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοὶς ἄνθεσιν ὥραϊζομένη, Γεώργιε βοῆ σοί, θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότατε, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Οἱ κανόνες του Πάσχα, καὶ του Ἀγίου οἱ δύο.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ὑμῶν σὲ Γεώργιε Δαυΐδ ἐκ πόθου, δεῖ γὰρ δῆ.

Ωδὴ α' Ὕχος α'
Ἀναστάσεως ἡμέρα

Ὑπὲρ ἥλιον ἐξήστραψεν ἡ μνήμη σου νῦν, Μάρτυς Χριστοῦ ὄπλιτα, τὰς γὰρ ἀκτῖνας παμφαείς, τῶν θαυμάτων τὰς αὐγάς, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, λαμπρῶς ἐξεδίσκευσε, φωτοφόρε Γεώργιε.

Μονομάχε μυριόνικε Χριστοῦ Ἀθλητά, δὸς μοὶ τοὺς ἀθλους μέλψαι, καὶ ἀγωνίσματα τὰ σά, ἅπερ ἔτλης ἀνδρικῶς, τῷ πόθῳ Χριστοῦ, σοφὲ ἐκπυρούμενος, ὃ καὶ ἔζης γηθόμενος.

Νέος ὕφθης ἐν πολέμοις ἱκανὸς τὴν χειρί, ἄλλος Δαυΐδ ἀνδρεῖος, ὃς γὰρ αὐτὸς τὸν Γολιάθ, τὸν ἀντίπαλον καὶ σύ, νικᾷς καθελῶν, βολαὶς ταὶς τῶν λόγων σου, στεφανῖτα Γεώργιε.

Θεοτοκίον

Ως ἀνέκφραστος ἡραῖος, φρικαλαῖος ὁ σός, ξένος ὁ τόκος Κόρη, ως ὑπομάζιον καὶ γάρ, τὸν παντέλειον Θεόν, θηλάζεις σαρκί, παράδοξον ἀκουσμα, βρεφοτρόφε Μητράνανδρε.

Ἐτερος Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Θερμὸς πέφυκας Μάρτυς ὄντως προστάτης.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδὴ α' Ὕχος β'
Ἐν βυθῷ κατέστρωσε

Θερμοτάτη πίστει καὶ στοργῇ, τοὺς προσκαλουμένους σε, Μάρτυς Χριστοῦ στεφηφόρε Γεώργιε, παρεστως ὄλόφωτος, σεπτῷ βήματι, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, σοῦ ταὶς ἰκεσίαις, καὶ ταὶς προστασίαις διαφύλαξον.

Ἐνγενὲς γεώργιον Θεοῦ, γέγονας Γεώργιε, μαρτυρικαὶς γεωργούμενον πράξεσι, καὶ ώς πλοῦτον ἔμψυχον, οὐρανίοις σε, θησαυροὶς ἐναπέθετο, ώς ἀγωνοθέτης, ώς διαφερόντως ἀριστεύσαντα.

Τρωμαλέως καὶ καρτερικῶς, ὥρμησας αὐτόκλητος, πρὸς τοὺς ἀγῶνας παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ καταστρεψάμενος, τὴν ἀτίθασον τῶν τυράννων παράταξιν, πρέσβυς ὑπὲρ πάντων, τῶν προσκαλουμένων σὲ γεγένησαι.

Μακαρίας ἔνδοξες ζωῆς, νῦν ἐπιλαβόμενος, τῆς ἐν Χριστῷ κρυπτομένης Γεώργιε, ὑπὲρ ἡς ἡγώνισαι, μέχρις αἵματος, τοὺς ἐν πίστει ὑμνούντας σε, αἴτησαι σωθῆναι, πάσης ἀθλοφόρε περιστάσεως.

Θεοτοκίον

Οὐρανὸς ἐγένου λογικός, Λόγον τὸν οὐράνιον, τῇ σὴ γαστρὶ Θεομῆτορ χωρήσασα, δι' οὗ πάντα γέγονεν, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ τούτων ἐπέκεινα, ὅθεν πα ὄρησία, πρέσβευε σωθῆναι τοὺς ὑμνούντας σε.

Καταβασία

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

‘Ωδὴ γ'

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινὸν

Σύνδρομος ἔξέλαμψεν ἡμῖν, ἡ πανένδοξος μνήμη ἡ τοῦ θεράποντος, τῇ Ἀναστάσει Χριστοῦ, ἐν ᾧ συνελθόντες οἱ πιστοί, φαιδρῶς ἐορτάσωμεν.

Εὐφράνθητε γῆ καὶ οὐρανοί, τά τε ὅρη καὶ πάντες βουνοὶ σκιρτήσατε, ἡεῖθρα θαυμάτων καὶ γάρ, ὑψόθεν ἡμῖν ὄμβροβλυτεῖ, ὁ Μάρτυς Γεώργιος.

Γῆ πᾶσα καὶ βρότειος φυλή, οὐρανός τε συγχαίρει, στρατὸς Ἄγγέλων τε, ὁ πρωτοστράτηγος γάρ, Χριστοῦ νῦν Γεώργιος ἐκ γῆς, βαίνει πρὸς οὐράνια.

Θεοτοκίον

Εὐφράνθητι, τέρπνου Μαριάμ, εἰ καὶ χθὲς ως ῥομφαία γὰρ τὴν καρδίαν σου, ὁ τοῦ Υἱοῦ σου Σταυρὸς διῆλθεν, ἀλλ' οὖν ως ἐκ παστοῦ, τοῦ τάφου ἀνέτειλεν.

“Ἐτερος

‘Εξήνθησεν ἡ ἔρημος

Στεφάνω τῆς ἀθλήσεως, διαλάμπων Ἔνδοξε, τοὺς εὐσεβῶς καλούντας σε, λιτανεύων τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης μάκαρ λύτρωσαι.

Πλουσίαις φωτιζόμενος, λαμπηδόσι Πάνσοφε, τὴν ζοφερὰν ἀπέλασον, ἀθυμίαν καὶ τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν, ἀφ' ἡμῶν τῶν ἐν πίστει εὐφημούντων σε.

Ἐλπίδι στηριζόμενος, καὶ ἀγάπῃ πίστει τε, περιφραχθεὶς Γεώργιε, καὶ δυνάμει Χριστοῦ ῥωννύμενος, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην καταβέβληκας.

Θεοτοκίον

Φωτίζοντα τὰ πέρατα, Παναγία τέτοκας, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ πρὸ πάντων Πατρὶ συνάναρχον, Θεοτόκον διὸ σὲ πίστει σέβομεν.

Καταβασία

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγήν, ἐκ τάφου ὄμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Κάθισμα Ὕχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Εὐσεβείας τοὶς τρόποις ἀνδραγαθῶν, ἀσεβείας τὴν πλάνην καταβαλῶν, Μάρτυς κατεπάτησας, τοῦ ἐχθροῦ τὰ φρυάγματα, τῷ γὰρ θείῳ ζήλῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν τυράννων ἔσβεσας, τὸ ἄθεον φρύαγμα, ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν βασάνων, ἐδέξω τὸν στέφανον, καὶ παρέχεις ιάματα, ἀθλοφόρε Γεώργιε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα...

Τὸν ἐπίγειον πλοῦτον τὸν ἐπὶ γῆς, διανέμων τοὶς πᾶσι Μάρτυς σοφέ, πλοῦτον τὸν οὐράνιον, ἐκληρώσω τοὶς πόνοις σου, τὸν γὰρ Σταυρὸν τόν, Ἀχραντον, ἐν σοὶ τεθωράκισαι, καὶ ἐν τούτῳ ἡσχυνας, τυράννων τὸ φρύαγμα, ὅθεν τὴ πρεσβεία, τοὶς αἰτούσι σε νέμεις, τὰ θεία δωρήματα, ιαμάτων χαρίσματα, ἀθλοφόρε Γεώργιε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Τῆς Εορτῆς

΄Ωδὴ δ' Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς

Ως ὑπερήλασε τὴν πρίν, Νότου βασίλισσαν σοφέ, νὺν ἡ βασιλίς, Ἀλεξάνδρα, εἰς τὴν γὰρ σύνεσιν, ἐκθαμβηθεῖσα ἔδραμεν, ὅθεν σοὶ συμπαρίστασαι Μάρτυς, ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ὥσπερ βασίλισσα.

Τημάτων σου οὐκ ἐνεγκῶν, τοὺς ἐλεγμοὺς ὁ δυσσεβής, τύπτεσθαι κελεύει τὸ στόμα, φεῦ! τὸ σὸν Γεώργιε, τὸ δὲ καίτοι κρουόμενον, κύμβαλον ὡς ἀντίχει, κραυγάζον, Μόνος Θεὸς ἀψευδής, ὁ Χριστὸς ἐστιν.

Γνήσιε φίλε τοῦ Χριστοῦ, πρωταθλητάρχα τε αὐτοῦ, πάμφωτε λαμπτὴρ οἰκουμένης, ἀστὴρ φαεινότατε, λυχνία τιμαλφέστατε, ἄγρυπνε τῶν τιμώντων σὲ φύλαξ, φύλαττε ἡμᾶς, Μάρτυς Γεώργιε.

Θεοτοκίον

Ίδου καὶ τέτοκας Ἄγνη, καὶ παρθενεύεις ἐν ταυτῷ, θαῦμα πολυθαύμαστον ὄντως, φοβερὸν ἔνεγκουστον! Θεὸν γὰρ τὸν παντάνακτα, φέρουσα σαὶς ἀγκάλαις θηλάζεις, τὸν τροφοδότην Χριστὸν Κόρη νήπιον.

Ἔτερος

΄Ελήλυθας ἐκ Παρθένου

Υμνούμέν σου, τοὺς ἄγνωντας Παμμάκαρ Γεώργιε, δι' ὃν καταβέβληκας, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα, πᾶσαν δὲ κατήργησας, την τῶν δαιμόνων ἀπάτην παναοίδιμε.

Κατεύνασον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων τὸν τάραχον, καὶ πᾶσαν ἐπήρειαν, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπέλασον, ἀπὸ τῶν ὑμνούντων σε, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Ἄξιάγαστε.

Ἀνέτειλας, ὡς ἀστὴρ ἐωσφόρος Γεώργιε, ψυχῆς γενναιότητι, καὶ στηριγμῷ τῷ τῆς πίστεως, πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, ἀποδιώκων καὶ σώζων τοὺς ὑμνούντας σε.

Θεοτοκίον

Σωτηρίαν, οὐσιώδη Παρθένε γεγέννηκας, πλουσία χρηστότητι, καὶ φυσικὴ ἀγαθότητι, σώζουσαν τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὴν φθαρεῖσαν, εἰκόνα ἀναπλάττουσαν.

Καταβασία

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Ἀρβακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἀγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

΄Ωδὴ ε'

Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος

Ἐόρτιον κρότει σκιρτῶσα ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν νὺν μετάθεσιν τοῦ ἀθλοφόρου ψάλλουσα, δύο τὰ καλὰ γὰρ συνέδραμον.

Δοξάζει σου τέρας τὸ ξένον θαυματοβρύτα, ὁ καλὸς Γλυκέριος, τὸν βοῦν οὗ πὲρ θαυμαστῶς ἐζώωσας, αὐτὸν δὲ τῷ Κυρίῳ σου, ζώσανθυσίαν προσήνεγκας.

Αἰνέσεως ὅπως τὴν δόξαν τὴν σὴν ὑμνήσω, πλήρωσον τὸ στόμα μου χαριτώσας, καὶ τὸν νοῦν Γεώργιε, καὶ γὰρ ἀγαλλιάσεται, ὅταν σοὶ ψάλλῃ τὸ πνεύμα μου.

Θεοτοκίον

Ὑπέραγνε, πῶς ὑπὲρ λόγον γαλακτοτρόφος, καὶ Παρθένος πέφυκας; ἀπορῶ σου, τὸ φρικτὸν μυστήριον!

Τιμῶν λοιπὸν τὸν τόκον σου, σὲ προσκυνῶ Παναγία μου.

Ἐτερος

Ο φωτισμὸς

Μαρτυρικήν, παρρησίαν ώς ἔχων πρὸς τὸν Δεσπότην, αἴτησαι προθύμως τὴν σωτηρίαν, τοὶς σὲ ὑμνοῦσι, ψυχικῶν νοσημάτων, ἀπαλλάττων ταὶς σαὶς δείσεσι, Μάρτυς ἀθλοφόρε, παμμάκαρ Γεώργιε.

Ἄγγελικαίς, συγχορεύων ώς Μάρτυς χοροστασίαίς, καὶ τῆς ἀθανάτου καὶ μακαρίας, Στεφανηφόρε, ἐμφορούμενος δόξης, τοὺς τὴ σκέπη τὴ σὲ προστρέχοντας, πάσης τρικυμίας, καὶ ζάλης ἐξάρπασον.

Τύσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ώς ἐλεήμων, τὸν τῆς ἀμαρτίας καὶ τῶν κινδύνων, ἐξαφανίζων, πολυποίκιλον κλόνον, Γεωργίου τοῦ σοῦ θεράποντος, τὰς ἱκετηρίας, Χριστὲ προσδεχόμενος.

Θεοτοκίον

Τὴν ὄφειλήν, τῆς προμήτορος Εὔας σὺ Θεομῆτορ, ἀπέτισας σάρκα ἥ μφιεσμένον, ἐκ σοῦ τεκοῦσα, τὸν Σωτήρα τοῦ κόσμου, ὅθεν πάντες σὲ μακαρίζομεν, κεχαριτωμένη Παρθένε πανάμωμε.

Καταβασία

Ὄρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὄψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ωδὴ ζ'

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις

Ίδοὺ σοὶ καὶ μία τερπνὴ χελιδών, θεοσύλλεκτε λαέ, τὴν τοῦ ἔαρος χάριν, ἀναπληροῦ θαυμαστῶς, ὁ Γεώργιος, καὶ συγχάρητε λοιπόν, τὴ χαρὰ τούτου πάντες.

Δριμείας βασάνους δεινῶν ἐνεγκῶν, ώς τρυφᾶς ταύτας ἡγοῦν, ὑπομένων Κυρίω, καὶ ψάλλων Ἐνδοξε, ἡ φωνὴ δέ σου, τῆς βροντῆς ἐν τῷ τροχῷ, τῶν εὐχῶν ἐξηχεῖτο.

Εὐφραίνου καὶ σκίρτα χορὸς Ἀθλητῶν, πανηγύρεως τῆς νύν, εὐρηκότες ἐξάρχοντα τὸν Γεώργιον, καὶ ἀγάλλεσθε, σὺν αὐτῷ Δαυτικῶς, ἡμέρα γὰρ Κυρίου.

Θεοτοκίον

Καὶ τίκτεις, καὶ πάλιν ἀγνεύεις ὡς πρίν, φοβερὸς ὁ τοκετός, μητρανύμφευτε Κόρη, καὶ ἀνεκλάλητος, τὸν ὑπέρχρονον, βρεφωθέντα καθ' ἡμᾶς, ὑπὲρ ἔννοιαν τίκτεις.

Ἐτερος

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

Ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον καὶ ἔννοιαν, τὰ τῆς ἀριστείας σου ἀνδραγαθήματα, διηνεκῶς ἀδόμενα, παμμακάριστε Μάρτυς Γεώργιε.

Στρατιὰς οὐρανίου συνόμιλος, μάκαρ γεγονῶς, καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν, ώς ἐφικτὸν θεώμενος, τοὺς τιμώντας σε πίστει διάσωσον.

Ὄλοτρόπως Θεῷ ἀνακείμενος, καὶ τὰς ἀστραπὰς τῶν θαυμάτων δεχόμενος, τὰς δωρεὰς τοὶς χρήζουσι, διανέμεις παμμάκαρ Γεώργιε.

Θεοτοκίον

Νῦν πρὸς σὲ καταφεύγω Πανάχραντε, Σώσόν με πρεσβείαίς σου, καὶ διαφύλαξον, ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι, οἴα Μήτηρ τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Καταβασία

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοῦς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ώς ἐκ κήτους Ἰωνάς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Κοντάκιον Ἡχος δ'

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς Τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ, σπείρας γὰρ ἐνδάκρυσιν, εὐφροσύνη θερίζεις, ἀθλήσας δὲ δι' αἷματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω, καὶ ταὶς πρεσβείαις Ἀγιε ταὶς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

Ο Οἶκος

Τὸν ύπερ κόσμου τῆς ζωῆς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέντα, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ποθῶν ὁ στρατιώτης, ὁ μέγας Γεώργιος, σπεύδει θανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ζῆλον γὰρ θεῖον ἐν καρδίᾳ ἐσχηκῶς, αὐτὸς ἔαυτὸν προσήγαγε. Τοῦτον οὖν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνήσωμεν πίστει, ὡς θερμὸν προστάτην ἡμῶν, ὃς ἔνδοξον ὅντα Χριστοῦ δοῦλον, μιμούμενον σαφῶς τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ αἰτοῦντα αὐτόν, πᾶσι παρέχειν πταισμάτων συγχώρησιν.

Συναξάριον

Τὴ ΚΓ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Στίχοι

- Ἐχθροὺς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις,
- Εκῶν παρ' ἔχθρῶν τέμνεται διὰ ξίφους.
- Ἡρε Γεωργίου τρίτη εἰκάδι αὐχένα χαλκός.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Οὐαλερίου.

Στίχοι

- Θείαν κεφαλὴν ἥρεν Οὐαλερίου
- Κακὴ κεφαλὴ δόμιος διὰ ξίφους.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀνατολίου καὶ Πρωτολέοντος, Στρατηλατῶν.

Στίχοι

- Δύσας Ἀνατόλιος ἐκτομὴ κάρας,
- Ἐῶν εἶδε φῶς νοητὸν Κυρίου.
- Ὁ χριστομάρτυς τέμνεται Πρωτολέων,
- Χριστῷ πεποιθώς, ὥσπερ ἀλκαία λέων.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ ἀπὸ Μάγων.

Στίχοι

- Αθανάσιος φαρμακὸς Τομὴν κάρας
- Ψυχὴς νοσούσης εὗρε φάρμακον ξένον.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Γλυκερίου τοῦ γεωργοῦ.

Στίχοι

- Λαιμὸν σὸν ὡς γήν, ὡς ὕννιν δὲ τὴν σπάθην.
- Γεωργὲ Γλυκέριε, προσφόρως κρίνω.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, οἱ Ἀγιοι Δονάτος καὶ Θερινὸς ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Ξίφει, Θερινέ, συνθερισθεὶς Δονάτω,
- Ἄμφω Θεοῦ γίνεσθε δράγματα ξένα.

Ταὶς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'

Ο παίδας ἐκ καμίνου ρύσαμενος

Ποθῶ σου ἔξυμνεῖν τὰ θαυμάσια, καὶ πάλιν σιστέλλομαι, ὅταν γὰρ αὐτὰ ἔξαριθμῆσαι βουληθῶ, ὑπὲρ ἄμμον εὑρίσκονται πληθυνόμενα, καὶ δέξαι μου τὸ λοιπὸν Ἀθλητά, τὸ βραχὺ τοῦτο ἐφύμνιον.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲ γῆ οὐδὲ θάλασσα, οὐ πόλις οὐκ ἔρημος, ἐνθα ἀληθῶς, τῶν σῶν θαυμάτων οἱ κρουνοί,

πελαγίζοντες Μάρτυς ούχ ύπερβλύζουσι, τὸ σὸν γὰρ θαυμαστόν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἄδεται ὄνομα.

Θαμβείται σου στρατάρχα τὴν ἄθλησιν, Ἀγγέλων τὸ στράτευμα, σὲ δ' ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεὺς καταπλαγείς, ἐπεθύμησε Μάρτυς τοῦ κάλλους σου, διὸ πὲ καὶ σὸν αὐτῷ βασιλεύειν ἀεὶ σὲ κατηξίωσε.

Θεοτοκίον

Ὄλόφωτε σκηνὴ θεοδόμητε, λυχνία κατάχρυσε, στάμνε κιβωτέ, θεοκατοίκητε ναέ, ξενοβλάστητε ῥάβδε, Μητράναδρε, τοὺς σοὺς ἱκέτας ἡμᾶς, πολυώνυμε Κόρη διαφυλαττε.

Ἐτερος

Ἀντίθεον πρόσταγμα

Τὸν σὸν ἐκμιμούμενος Μάρτυς Δεσπότην, ἔκὼν ηύτομόλησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Ἐνδοξε, καὶ νίκην ἀράμενος, τῆς Ἑκκλησίας Χριστοῦ, φύλαξ ἔχρημάτισας, αὐτήν, ἀεὶ φυλάττων ταὶς προστασίαις σου.

Ως Μάρτυς ἀήττητος, ώς ἀθλοφόρος, ώς ἀκαταγώνιστος τῆς πίστεως ὑπέρμαχος, νὺν πύργος ἀκράδαντος, τοὶς εὐφημούσίσε, πάνσοφε Γεώργιε γενοῦ, περιτειχίζων ταὶς ἱκεσίαις σου.

Σοφῶς ἐγεώργησας τὸν θεῖον σπόρον, καὶ τοῦτον ἐπλήθυνας, αἴμάτων σου τοὶς ῥεύμασιν, ἀρδεύων μακάριε, καὶ τὴ τῶν πόνων σπουδή, καὶ τοὶς ἐπαλλήλοις αἰκισμοίς, δι' ὃν τυράννων τὸ θράσος ἔσβεσας.

Θεοτοκίον

Παρθένος διέμεινας καὶ μετὰ τόκον, Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν πάντας διατρέφοντα δι' ἄφαντον ἔλεος, καὶ εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ἄνθρωπον γενόμενον Αγνή, ὃν νύν δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Καταβασία

Ο Παίδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ώς θνητός, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ωδὴ ή Αὕτη ἡ κλητὴ

Ὑμνους ώς εὐώδη, συλλέξαντες ἄνθη, ἄλλουν Παραδείσου, τοῦ θεοπνεύστου Ψαλτῆρος, δεῦτε στέφος λαμπρόν, ἀσματόπλοκον, τῷ Μάρτυρι πλέξωμεν, ἡρίστευσε γάρ, καθελῶν Σατὰν τὸ κράτος.

Δεῦρο Μελουργέ, προφητόπρωτε φράσον, ὁ δίκαιος ἐκεῖνος, ὁ ἐξανθήσας ώς φοῖνιξ, τὶς καὶ ποῖος ἐστίν, ὁ μεγάλαυχος ὑπάρχει Γεώργιος, γλυκύκαρπον ὄντως, φυτόν καρδιοτρόφον.

Ἐρχου ἐπιφάνηθι, τάχυνον φθάσον, ἡμᾶς τὴν νοσσιάν σου, ώς ἀετὸς χρυσοπτέρυξ, περιθάλπων ἀεὶ καθυπόδεξαι, διεὶς τὰς πτέρυγάς σου, σκιὰν ὑπὸ σὴν γάρ, καλόν ἀναπεπαῦθαι.

Θεοτοκίον

Ίδε ἡν προέφης, Προφήτα Παρθένον, συνέλαβεν ἀσπόρως, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, καὶ ώς Μήτηρ γεννᾷ, τὸν Παντάνακτα, πανάφθορος μείνασα, Μυστήριον ξένον, ὁ τοκετός σου Κόρη!

Ἐτερος

Κάμινος ποτὲ πυρὸς

Ῥύμην τῶν δεινῶν, παθῶν τε καὶ κινδύνων, καὶ ταραχώδους περιστάσεως, καὶ νόσων συμπτώματα, καὶ δαιμόνων μηχανήματα, καὶ δυσμενῶν ὄρμήματα, παῦσον ταὶς σαίς πρεσβείαις, στεφανηφόρε Γεώργιε.

Ολο τῷ φωτί, παμμάκαρ τῆς Τριάδος, εἰλικρινῶς Καταλαμπόμενος, ώς Μάρτυς ἀήττητος, εὐσεβείας ώς ὑπέρμαχος, ώς νικητὴς θεόστεπτος, σῶσον Οὐρανοφοῖτα, τούς σὲ Τιμῶντας πρεσβείαις σου.

Στέφει νοητῷ, ποικίλως διαπρέπων, καὶ βασιλείας διαδήματι, καὶ σκήπτρῳ κοσμούμενος, καὶ πορφύραν περιθέμενος, σῶ φοινιχθεῖσαν αἷματι, μάκαρ συμβασιλεύεις, τῷ βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Θεοτοκίον

Τὸν ἐκ τοῦ Πατρός, ἀχρόνως γεννηθέντα, καὶ πρὸ αἰώνων ἀναλάμψαντα, τὸν πάντα ποιήσαντα, ὄρατά τε καὶ ἀόρατα, Παρθενομῆτορ τέτοκας, ὅθεν σὲ Θεοτόκον, πάντα τὰ ἔθνη δοξάζομεν.

Καταβασία

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορτῶν ἑορτή, καὶ πανήγυρις ἔστι πανηγύρεων, ἐν ᾧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

‘Ωδὴ θ’ Φωτίζου, φωτίζου

Γλυκύτατον δρόσον, ὅρη σταλάξατε, καὶ σύ, κατ’ ἔξαίρετον σκίρτα, τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον, χόρευε νύν, καὶ ἀγάλλου φαιδρώς, εῦρες καὶ γάρ, κράτιστον τὸν μέγαν, Γεώργιον ὁροφύλακα.

Αἰνοῦσι αἱ σύμπασαι, νὺν πατριὰὶ τῶν ἐθνῶν, εὐλογοῦσιν ὑμνοῦσι, καὶ συμφώνως κράζουσι, Χαῖρε Σωτήρ, τῶν πιστῶν ἡ χαρά, χαίροις καὶ σύ, εῦχος, Αθλοφόρων, Γεώργιε ὑπερθαύμαστε.

Ταβδίσματα, ξέσεις, καὶ τῶν βουνεύρων τοὺς δαρμούς, τὰς κρηπιδας, τὸν λάκκον τῆς ἀσβέστου σέβομαι, τάλλα τε ὅσα ὑπέστης ἀθλῶν, Μάρτυς Χριστοῦ, πάντα μακαρίζω, καὶ τὸν τροχὸν κατασπάζομαι.

Δημήτριε Μάρτυς, σὺν Γεωργίῳ τῷ κλεινῷ, ἀγαθοὶ γάρ οἱ δύο, μηδαμῶς ἐλλίπητε, τόνδε τὸν χῶρον φρουροῦντες ἀεί, καὶ πειρασμῶν, ὅλας μυριάδας, μετακινοῦντες ἀμφότεροι.

Θεοτοκίον

Ἡ δόξα τὸ κάλλος, ἡ ὥραιότης τῶν πιστῶν, ἡ τρυφὴ τῶν Ἀγγέλων, κόσμου τὸ διάσωσμα, πάναγνε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοὺς εἰς τὴν σήν, σκέπτην προσδραμόντας, συντήρησον Παναγία μου.

“Ετερος

Ἀνάρχου Γεννήτορος

Ἄπαυστος τὸν Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν ὑμνούντων σὲ μάκαρ, ὡς Χριστομάρτυρα, ὡς νενικηκότα τυράννους, ὡς πονηρῶν, πνευμάτων διώκτην, ὡς ἄγρυπνον φύλακα, ὡς προστάτην ἀκαταίσχυντον.

Τῶν ἄθλων τὰ ἔπαθλα, πλουσίως σοὶ δεδώρηται, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ὃ παριστάμενος, μετὰ παρρησίας Τρισμάκαρ, μαρτυρικῆς, καὶ μέτ’ εὐφροσύνης, τοὺς προσκαλούμένους σε, περιέπων διαφύλαττε.

Ἡ γῆ σὲ κατέκρυψε, καὶ οὐρανὸς ἐδέξατο, καὶ ἡνοίγη σοὶ Πύλη, τοῦ Παραδείσου σαφῶς, ὃν περιχαρῶς Αθλοφόρε, χοροβατῶν, καὶ περιπολεύων, τοὺς πίστει ὑμνούντας σε, σαὶς πρεσβείαις περιφρούρησον.

Θεοτοκίον

Σκηνὴ προετύπου σε, τοῦ Μαρτυρίου Πάναγνε, ἐνὶ πλάκες καὶ στάμνος, καὶ ἡ χρυσὴ κιβωτός, ὥσπερ γάρ ἐκείνη ἐκεῖνα, οὕτω καὶ σύ, τὸν ἄναρχον Λόγον, ἐν γαστρὶ ἐχώρησας, Θεοτόκε σωματούμενον.

Καταβασία

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ιερουσαλήμ, ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νὺν καὶ ἀγάλλου, Σιών, σὺ δέ, ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

‘Ἐξαποστειλάριον Ὕχος β’ Τοὶς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ἐαρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, ἡ λαμπρὰ τοῦ Δεσπότου, καὶ θεία ἐξανάστασις, πρὸς οὐράνιον Πάσχα, ἐκ γῆς ἡμᾶς παραπέμπον, ταύτη δὲ συνεκλάμπει, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, Γεωργίου ἡ μνήμη, ἡ φωταυγής, ἦν φαιδρῶς τελέσωμεν, ἵνα θείας, ἀξιωθῶμεν χάριτος, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

‘Ὕχος β’ ‘Οτε, ἐκ τοῦ ἔυλου σὲ νεκρὸν

Δεῦτε, τὴν πανέορτον φαιδράν, ἔνδοξον Ἀνάστασιν πάντες, πανηγυρίσαντες, πάλιν ἐορτάσωμεν, φαιδρὰν πανήγυριν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, καὶ στέψωμεν τοῦτον, ἐαρινοὶς ἄνθεσιν, ὅντα ἀγήτητον,

ὅπως ταὶς αὐτοῦ ἵκεσίαις, λάβωμεν τῶν θλίψεων ἄμα, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

“Ολον, προσενήνοχας σαυτόν, τῷ σοὶ δεδωκότι παμμάκαρ, ζωὴν ὄλοκληρον, ὥσπερ ὄλοκάρπωσιν, ζώσαν καὶ ἔμψυχον, καὶ θυσίαν εὐπρόσδεκτον, καὶ καθαρωτάτην, ὅθεν ἐχρημάτισας, πρέσβυς θερμότατος, ζάλης ἐξαιρούμενος πάντας, πίστει τοὺς ὑμνούντας σε Μάρτυς, καὶ προσκαλούμενους σε Γεώργιε.

Σπόρον, γεωργήσας ἐμμελῶς, τὸν καταβληθέντα τοῦ λόγου, τὴν καθαρά σου ψυχὴν, τοῦτον ἐπλεόνασας, πόνοις ἀθλήσεως, καὶ σοφῶς ἀποθέμενος, ἐν ἐπουρανίαις, θήκαις τὴν ἀκήρατον, εὗρες ἀπόλαυσιν, ἡς νῦν, ἐμφορούμενος Μάκαρ, ταὶς πρὸς τὸν Θεόν σου πρεσβείαις, τοὺς πιστῶς ὑμνούντας σε περίσωζε.

Μάρτυς, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἐν διαφόροις ἀνάγκαις, σῶζε πρεσβείαις σου, πάσης περιστάσεως, ἀπολυτρούμενος, καὶ διώκων ψυχόλεθρον, δεινὴν ἀθυμίαν, χάριν δὲ καὶ ἔλεος, ἡμῖν αἰτούμενος, ὅπως, ταὶς λιταῖς σου σωθέντες, χαίροντες γεραίρωμεν πάντες, τοὺς σεπτοὺς ἀγώνας σου Γεώργιε.

**Δόξα... Ἡχος πλ. α'
Θεοφάνους**

Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ, δεῦτε εὐωχηθῶμεν, ἐξέλαμψεν ἡ Ἀνάστασις Χριστοῦ, δεῦτε εὐφρανθῶμεν ἡ τοῦ Ἀθλοφόρου μνήμη, τοὺς πιστοὺς φαιδρύνοντα ἀνεδείχθη, διὸ φιλέορτοι, δεῦτε μυστικῶς αὐτὴν πανηγυρίσωμεν, οὕτος γὰρ ὡς καλὸς στρατιώτης, ἡνδρίσατο κατὰ τῶν τυράννων, καὶ τούτους κατήσχυνε, μιμητὴς γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, οὐκ ἡλέησε τὸ σκεῦος τὸ πήλινον τὸ ἔαυτοῦ, ἀλλὰ γυμνὸν ἀνεχάλκευσεν, ἐν βασάνοις αὐτὸ προσαμειβόμενος, αὐτῷ βοήσωμεν, Αθλοφόρε ἰκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τὴν πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοὶς μισοῦσιν ἡμᾶς, Συγχωρήσωμεν πάντα τὴν Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυτη.

Δίδοται δὲ καὶ Ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς κανδύλας τοῦ Ἅγιου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί, κατὰ τὴν προλαβοῦσαν διατύπωσιν.